

उपासन 2) 3) बहुशास्त्रगुरुपासने ऽपि सारादानं षट्पदवत् Kap. 4, 13, 24.
— 3) das Verehren einer Gottheit, Kult Verz. d. Oxf. H. 17, a, 36. fg.
उपासना Halā. 1, 129. Verz. d. Oxf. H. 79, a, 25. 233, b, N. 8. Bei den
Rāmānuṅga besteht das Upāsana aus 3 Theilen: अभिगमन, उपादान,
ज्ञा, स्वाध्याय und योग, Sarvadarṣanas. 33, 17. fg. विभवापासन 15. म-
र्चापासना 14. 3. 36, 1. 37, 15. — 3) zu streichen und die Stelle unter
2) zu stellen.

उपासनाखण्ड (उ° + ख°) n. Titel des ersten Theils des Gaṇeṣapu-
rāṇa Verz. d. Oxf. H. 78, a, No. 133. 84, a, 29.

उपासनाचन्द्रामृत n. Titel einer Schrift Wilson, Sel. Works 1, 163.
168. उपासनच° an der ersten Stelle.

उपासनीय (von 2. म्रास् mit उप) adj. dem man obliegen muss, zu trei-
ben: यत्सारभूतं तदुपासनीयम् Vṛddha-Kāṇ. 13, 10.

उपासा lies Verehrung und füge Kap. 1, 95. Bādar. 1, 1, 31. Kathās. 121, 226 hinzu.

उपासितव्य 1) Weber, Rāmāt. Up. 333. 336. — 3) zu streichen und
die erste Stelle unter 2), die zweite unter 1) zu stellen.

उपास्तमन (उप + म्र°) n. die Zeit um Sonnenuntergang: वेलायाम्
MBh. 10, 1.

उपास्ति Halā. 1, 129. Sarvadarṣanas. 33, 4. 15. 37, 12. fg. Weber, Rā-
māt. Up. 329. 342. Verz. d. Oxf. H. 234, a, 1. संध्यापास्ति Bhāg. P. 14, 27, 11.

उपास्त्र Suçr. 2, 79, 10.

उपास्य 2) Sarvadarṣanas. 84, 2. Weber, Rāmāt. Up. 333. 344. — 3) die
Stelle unter 1) zu stellen und st. der angegebenen Bed. zu setzen: wozu
man seine Zuflucht zu nehmen hat Sāh. D. 118, 6. 119, 4.

उपेत, die neuere Ausg. hat an der ersten Stelle उत्पत्त, an der zwei-
ten म्रपेत; तेनेपेत Bhāg. P.

उपेतक in der letzten Bed. auch Bhāg. P. 11, 30, 49.

उपेता, साम भेदे ऽथ दानं च नत्युपेते रसात्तरम् । तदङ्गाय पतिः कुर्या-
त्पुण्यायानिति क्रमात् ॥ Sāh. D. 220. Bei den Buddhisten das letzte der
7 Bodhjaṅga Burnouf in Lot. de la b. I. 799.

उपेक्षितव्य zu übersehen, gering zu achten Spr. 1633.

उपेक्ष्य 1) Ait. Br. 3, 2. — 2) Spr. 3806. 4908. Rāga-Tar. 3, 47.

उपेतरू lies Unternehmer.

उपेन्द्र 1) Ind. St. 10, 193. °वज्रप्रतिम Varāh. Brh. S. 104, 11 mit An-
spielung auf das Metrum उपेन्द्रवज्रा.

उपेन्द्रशक्ति (उ° + श°) m. N. pr. eines Kaufmanns Kathās. 73, 325.

उपेय 1) lies was unternommen wird und füge Mālav. 10, 4 hinzu.

उपोदक vgl. नुद्रोपदकनाम्नी, नुद्रोपदकी und oben u. उत्पादक 3) b).

उपोदित m. N. pr., vgl. औपोदिति. उपोदिता (nach Sāh.), vgl. उपोदिति.

उपोदिति m. N. pr. eines Gaupāleja Pañāv. Br. 12, 13, 11.

उपोद्वात 1) सप्रसङ्ग उपोद्वाते हेतुतावसरस्तथा निर्वार्ककैकार्थत्वे घो-
षा संगतिरिष्यते ॥ चित्ता प्रकृतसिद्धार्थमुपोद्वातं विदुर्बुधाः । इत्यनुमितौ
जगदीशतर्कालंकारः ॥ ÇKD. — 2) Sarvadarṣanas. 122, 6. 18. °त्व n. 123, 16.

उपोद्वातपाद m. Titel des 3ten Abschnittes im Vājupurāṇa Verz.
d. Oxf. H. 36, b, 3.

उपोद्बलन n. das Bekräftigen, Bestätigen Schol. zu Kap. 1, 65 (S. 53, Z. 3).

उपोद्बल्य, इत्यादिस्मृत्युपोद्बलित bekräftigt, bestätigt Nilak. 86.

उपोषण Kathās. 63, 57. 76. 82.

उब्ज् mit नि; vgl. न्युब्ज.

उम् 1) streiche das Beispiel RV. 4, 19, 4 und stelle es unter — नि
zusammenhalten. TBr. Comm. II, 338 verbindet दृढानि. — 3) stützen,
halten, tragen: रत्नस्तम्भोन्मितभोग (वासभवन) Kathās. 51, 186.

— म्रप s. म्रपाम्न.

उम, उमौ st. द्वौ Kathās. 62, 172.

उमय pl. Bhāg. P. 10, 32, 16. 72, 5. अनुमय Keines von Beiden seiend
Sarvadarṣanas. 147, 14.

उमयचारिन् adj. sowohl bei Tage als bei Nacht wandelnd Varāh.
Brh. S. 86, 6.

उमयच्छन्ना (उमय + क्°) f. Bez. einer Art von Rättseln Verz. d. Oxf.
H. 204, a, 30.

उमयतस्, उमयतःपत्त und उमयतोऽङ्ग Weber, Na. 1, 312. उमयतःप्रज्ञ
Weber, Rāmāt. Up. 338. 343. उमयतःपाश Kauç. 76. उमयतःपाशा रज्जुः
Sarvadarṣanas. 133, 3. उमयतःसस्य Åçv. Grh. 1, 5, 4. उमयतोऽङ्गत्वं vs.
Prāt. 1, 116. 4, 132. उमयतःसुज्ञात Çāṅkh. Grh. 1, 16, 8. उमयतोऽर्कत
Ind. St. 8, 265. Z. 9 lies पुरुषानि° st. पुरुषानिक°; Z. 12 lies म्रपुष्याः फ-
लवत्तो ये ते वनस्पतयः स्मृताः । पुष्पिणः फलिनश्चैव u. s. w. st. श्रोषध्यः
— फलिनश्चैव.

उमयतोदत्त Z. 2 lies Schneidezähne st. Zähne.

उमयतोभाष (उमयतस् + भाषा) adj. Bez. derjenigen Wurzeln, welche
sowohl im Parasmaipada (Parasmaibhāṣā) als im Ātmanepada
(Ātmanebhāṣā) flectirt werden, West. Dhātup. § 30.

उमयतोमुख (उमयतस् + मुख) adj. nach beiden Seiten hingewandt, auf
beiden Seiten eine Schnauze habend (von einem Gefässe) Çat. Br. 4, 3,
1, 7. f. ई Bez. einer trächtigen Kuh, weil Mutter und Kalb das Gesicht
nach entgegengesetzten Richtungen gewandt haben, Jāgñ. 1, 206. Verz. d.
Oxf. H. 282, b, 13; vgl. उमयमुखी.

उमयथा RV. Prāt. 13, 8. in beiden Fällen Sarvadarṣanas. 10, 21.

उमयपदिन् (von उमय + पद) adj. = उमयतोभाष Verz. d. Oxf. H. 171, b, 25.

उमयमुखी (उमय + मुख) f. eine trächtige Kuh (vgl. u. उमयतोमुख)
Verz. d. Oxf. H. 33, a, 34.

उमयवंश्य (von उ° + वंश) adj. zu beiden (Königs-)Geschlechtern ge-
hörig Bhāg. P. 10, 1, 1.

उमयविपुला Ind. St. 8, 297. fg.

उमयव्यञ्जन (उ° + व्य°) n. Zwitter Halā. 2, 275.

उमयसप्तमी (उ° + स°) f. Bez. eines best. 7ten Tages Verz. d. Oxf.
H. 34, a, 44.

उमयस्तोम (उ° + स्तोम) n. °स्तोमं गौतमम् Bez. verschiedener Sā-
man Ind. St. 3, 210, a.

उमयस्नातक s. u. स्नातक.

उमयाद् vgl. u. उमयादत्.

उमयादत् lies auf beiden Seiten (d. i. oben und unten) Schneidezähne
habend und füge Kāṭh. 19, 3. Kāṭh. Çr. 25, 8, 16 hinzu.

उमयाय् (von उमय) Beide darstellen: उमयायित Beide darstellend
Bhāg. P. 10, 13, 18.

उमयायिन् (उम + या°) adj. nach beiden (Welten) gehend, für beide